

TERMS OF THE PAPER.

For each copy—two shillings a year—PAYABLE IN ADVANCE.

To Subscribers who receive the Paper by mail, each copy, exclusive of postage—four shillings a year.

The difficulty of remitting small sums from distant places may be obviated by five subscribers' uniting their subscriptions and remitting them together in a single pound note.

The names of Subscribers will be published; and all receipts of money will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.

Subscribers on the Continent may receive the paper at four shillings a year; their papers having to be sent by mail, and a postage of one penny, being prepaid on each. This is exclusive of Continental postage.

Agents are requested to receive no subscriptions except in conformity with the above terms.

Advertisements will be inserted as heretofore at the rate of one penny and a half each line, reckoning the type at Brevier size of seven and a half lines to an inch.

All Notices of Deaths and Marriages will be chargeable as Advertisements.

Communications should be post paid to receive attention

JAFENA—THE MISSIONARIES.

POINT PEDRO—Rev. E. J. ROBINSON.

CATTAVELY—Mr. J. WHITE.

TRINCOMALEE—Rev. J. WALTON.

COLOMBO—Messrs. P. B. FERNANDO & SONS.

KANDY—Mr. L. LAWTON.

TRANQUEBAR—Mr. JEDDIDIAH ADAMS.

BATTICALOA—Rev. J. GILLINGS.

MADURA—Rev. C. F. MUZZY.

DINDIGUL—Rev. J. RENDALL.

MADRAS—P. R. HUNT, Esq.

ISLE OF FRANCE—Mr. GEORGE COR.

சம்பாஷனை.

பின்னல் வருகிற சம்பாஷனை கிறிஸ்தவர்களுக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் திருத்தவற்றை ஏற்ற பிசயத்தனமாயிராதிருந்தாலும், அதை எழுதினவரைப் பிரியப்படுத்தவந்தாக அச்சுப் பதிக்கிறோம். இத்திரி சொல்லிய விசேஷங்கள் பிறதானமாய் எந்தக்கிறிஸ்தவர்களுக்கும் சட்டத்திற்குத் தெரியவில்லை. ஆகிலும், இவ்வுரப் பிறந்தவர்களுடன் நாம் பழகிப் பழக்கத்தின்படி, இத்திர சொல்லிய துறைவுகள் அதிகம் பின்பற்றினாயின து. நர்சாட்டெய்ன், உரித்தக்கோண்டி உண்மையென்று நம்பக் கூடாது. பின்னல் சொல்லப்படுகிற துறைவுகளுடையவர்கள் பிறியிருந்தால், அவர்கள் தங்களைத்தானே திருத்தி நடக்கத் தென்று பிறியேன் நனைக்கிறோம். இந்த வாலிபக் கிறிஸ்தவன் தான் கோலிக்குப் பிசயத்திற்குப் போகாததற்குக் கோலிக்குப் போகக் கரியாய்க்கள், கிறிது துணர்ச்சிக்காரன் மனுஷர் தாங்கள் கிறிஸ்தவர்களாக வாழத்தக்க சொல்லியும், மதிமினமான நியாயங்களுக்குச் சரியொத்ததாய் இருக்கின்றதோ, கிறிஸ்தவர்களெல்லாம் ஒப்பாசாரமான கண்ணென்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு மனுஷன், காசப்பிராந்தத்திற்கு கள்ளியிருந்ததென்றவையற்றதால், உண்மையான காணசத்தானும் வாங்குகிறதற்குச் சம்பாதிக்கமாட்டான். அகையால் இந்த வாலிபக் கிறிஸ்தவனும் அவனைப் பின்போலாத மற்றவர்களுள் ஒருவராக, யசு. அதி. ம. உ. வசனங்களில் ஓர் பிறியாவையும் அவனுடைய பத்தி வேலகாரரையும் முற்றிச் சொல்லப்படுகிற வேலையை நன்றிய வாசித்து, அவர்கள் சொன்ன நியாயங்கள், தன்னையொட்டித்தல் இருந்த வாகினை பணத்ததை அவர் நடத்துக்காப்பா வியாதபடிக்கு வைத்திருந்த வேலகாரன் சொன்ன நியாயங்களைப் பங்கிக்கும், கொஞ்சமாதகுல் நயப்பானதோவென்றதைக் கவனித்திப் பங்கிப்படியே கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். தங்கள் சொந்தக் கட்டுமைகளைச் செய்யாமல் விட்டதற்கு மறுபுறமைய துற்றிக்களை எடுத்துப் போர்க்குச் சொல்லுகிறவர்கள் இரண்டத்தவையான ஆக்கினைக்குளரவாரர்கள்.

m. m. நேயிவட்டிற்குமிருந்த பூயிவட்டெனும், உதயதாரிகையை உகப்படுத்த நடத்தும், மதிமினைய துறைவட்டெனும் கிறிஸ்தவர்கள் நடத்தும், புகழ்ச்சியாய் நடத்தும், இவ்வாய்.

சகலசாதிக்குத் ததும்பயன்கொடுக்குத் சத்தியசம்பாஷனையை இத்திட்டம் அனுப்புகிறோம். இதைத் தாங்களிடமுறை பதிக்கப் பண்ணுதரவாகமூலம் பிரபலப்பண்ணிக் கிறிஸ்தவர்க்குச் சம்பாஷருக்குள்ளிருக்குத் தவறுகளைக் காட்டி அவர்களைப்

பூரண ஓரிகிக்குக் கொண்டுபோவதென்பதும் உங்கள் கட்டுமையாதலால் இத்திட்டம் சற்றுக் காலதாமதப்பண்ணும் பரிசீலிப்படுத்திவிட்டு நிறு அப்பிரியாயத்தினால் வரைந்தனுப்புகிறோம்.

இந்தவாறு.

அநேக வருடக் காலமாகக் கிறிஸ்தவர்க்குச் சம்பாஷிசேர்க்கப்பட்டது சகலவாழ்வு தேடிப்படுத்தனென்று அமைக்கப்பட்டவர்க்குச் சம்பாஷிக்கிறதெவ்வாறு நாகரிய ஓர்பிரியாயத்திற்கும், அச்சம்பையிற் சேர்க்கத் தொடங்கிய பின்னாய்விடாதுக்கும் இடையிலே நடந்த சம்பாஷனை.

க. பெரியவர். ஏததும்பியே கிறிஸ்தவருக்குப் வாஸ்தவம். இதர சம்பாஷிசே, நான் சீதாதிபிலிருக்கிற என்சீகேசினையேக் காணும்படி போய் வருகிறேன் ஐயா, நாம் எங்கிருந்தவருக்குதோ?

உ. பெரி. எங்கள் சகோதரர் கூட்டத்திற் சேர்க்கத் தொடங்கியவரும் வருத்தமாயிருக்கிற அவரைப் பார்த்தவருகிறோம், தம்பியை வேதநாசாய்க்கோவிலிவந்து கூட்டிக்கொண்டு காவலில்லை ஏதிலும் வரவில்லையெனாதும்பி சொல்லு.

வாலி. பலபல காரணங்களினால் வரவில்லை ஐயா.

ந. பெரி. அக்காரணங்களை வெளியாகச் சொன்னால் அதற்கேற்ற புத்திகளைச் சொல்லுவேன் அவற்றைச் சொல்லேதும்பி

வாலி. ஐயா பெரியவரே, உங்கள் சொல்லுக்குச் சகோதர கூட்டங்களிலும் போகிறதிலும் அதிக பாவத்ததைத் தேடிக்கொள்ளுகிறதல்லாமல் ஏதொரு பணியில்லை ஆகையால்விட்டிருக்கிறேன்.

ச. பெரி. அதுதம்பி, யாதொரு ஆலோசனைப் பண்ணாமல் எடுத்துமடக்காகச் சொல்லிவிட்டிருக்கிறேன், உன் மனத்திலுண்டான தடையேதென்று சொல்லேபிரியவண்பிரியோம்.

வாலி. சம்பாஷி தடையேதென்று கேட்க உங்கள் சகோதர கூட்டத்திற் சேர்க்கவாக்கிரிசேகர் கண்டவிடத்தே முகவரினமை கூறித் காணுத இடத்திலிருக்கிப்பண்ணுகிறவர்களுக்கும் இப்பிரயஞ்சு மேன்மைபுரிந்ததும் பெரியவர்களுக்குச் சீக்கெத்தெனியவர்களை அலட்சியம் பண்ணுகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுடன் கூடினாற் பஞ்சுதுறோகப்படுகிறதென்றும் அஞ்சி நின்றாலும்.

ரு பெரி. எததும்பி, அவர்கள் நாமத்தைச் சொன்னாலும் அப்படிப்பட்டோரை வரைவுபாடு பண்ணிக்கொள்ளுவேன்.

வாலி. சம்பாஷி பெரியவரே, இக்கேள்வியைமாத் திரம் அடிவேலைக்கொத்தாது பிராந்தத்திற்கேன். அவர்கள் செய்யுந்தாமாறுகையாய் நாமமால்க்கையாகக் கேட்கிறேன்.

சு. பெரி. நல்லபடிதம்பி, அவர்களுள் சிலர் முன்னென்று பின்னென்று பேசிக்கொள்ளுகின்றேனே முதலவற்றையெல்லாம் சொல்லுபிரியோம்.

வாலி. என், சம்பாஷிவர்களுக்குத்தேவதாய் காரியமா முனேவதேரே கண்டால், மேலத்திர மேலத்திர, வாருவாருமல், இருமிருமையாக். புறத்திலோ அவன் இவன் அவன் இவன் என்றுபேசிப் பலவிதமாய்க்கிப்பண்ணிப்பற்றுகிறவரும், இப்படிப்பட்டோர் நிராகரத்தக்காரவரென்று நமதுவேதம் மாத் திரமல்ல சைவமத நூலும் படிப்பிக்கின்றது. ஆகையால் இவர்களுடன் கூட்டிமளப்படிக்காராகாமல் என்னத்தற்பிவிட்டேன் சம்பாஷி.

எ. பெரி. அதுதம்பி இவர்கள் முகவரினமையிலே வேத கேட்டிக்காரப்போல் பேசினும் மேலத்திர மேலத்திரென்று சொன்னும் அதை இன்னுஞ்சற்றே விபரமாய்க் சொல்லோ பின்னா.

வாலி. என்னத்தைச் சொல்லச் சம்பாஷிக்குத் தெரியாததோவென்றே கேட்க. வீசேற்றேயிருக்கின்ற பாலப்பமுத்திலே மெய்தக்க நயப்போலக் கற்றிற் கற்றி வடிவாக்கள். கொஞ்சம் குறைவானாற் சகோதரனையும் இயோபாபெனும் மறுப்பாரகன். ஐயா பெரியவரே இவர்களைச் சகோதரரென்பது பெரியதுறோகமே. இவர்களைக் கிட்டிக்கேரவதெனும் துவேத நூலுக்கு விளோகமே. என்சீத்தின் குஞ்சுக்கு இப்படியானும் மற்றுத்தகுத் பெய்யென்றுப்போல் எங்களுக்கு இப்படியானால் அன்னியருக்கெப்படிச்செய்வார்கள். அப்பா இவர்கள் முகத்தின் முழித்தாலும் ஸ்தேவிலிருக்கும் நம்மாரணத்த தேவரின் மனக்கவலில்லாநாற் சொல்லுகிறோம்.

எ. எததும்பி இவர்களைக் கிட்டிக்கேரவது எமது வேதநூலுக்கு விளோகமென்றும், அது எல்லிடமிருந்தேதெட பின்னா.

வாலி. சம்பாஷி கேட்கத் தானேதெனிய சங்கீதமுதலாம் அதிகாரத்திலும் வேதத்திலும் இன்னும் நேக இடங்களிலுஞ் சொல்லப்படுகின்றதுசம்பாஷிக்குத்தெரியாதாகும், என்னிடம் கேட்பானேன்.

ய. பெரி. தம்பி நீ சொன்னது சரியே. இதையிடத்தே துமிலிவந்துசிலபாட்டுக்களுண்டு அதைப்படிக்கிறேன் கேளோடதம்பி இப்படிப்பட்டோரைமுன்னேயிதம்பி முன்னின் நெழுந்திருந்து பின்னேயிதம்பி பித்தறவாரெனே விழுவார் நமத்தல் மேலே நமட்டார் அதுவார்க்கிடத்தலாயிருந்து என்று அவ்வையும், புறங்க்பிபொய்த்தாயிவாழ்தலிற்சாதுவற்றகருமாரக்கந்தும். என்று திருவள்ளுவருஞ்சொன்னபடி மோசமடைவார்கள். ஆகிலும் அவர்கள் நியித்திபும் உதை விவமையிப்புக்கிறதான அன்னபிரயோசனங்களைத் தேடாமல் விடலாமா?

வாலி. சம்பாஷி அப்படிவிட்டபாடுதென்றையால் இன்றளவும் கிண்டேன். மட்டுக்குத் திருச்சிபடியால் வேறு சம்பாஷிலே சேர அபேட்சையாயிருக்கிறேன். தாங்கள்தந்தன்னபுத்திரபோதிக்குதாக்கும்.

ய. பெரி. எதததும்பி, அப்படிச்செய்ய நிவ்யாதை,செய்தாலென்கன் சம்பாஷிக்கெழ்ச்சியடைபும் இவர்கள் செய்யுமிவ்வோரே கருமத்திற்குச் சம்பாஷை விடுதல் தகுதிபல்லவேன்றதை நம்பிக்கொள்.

வாலி. பெரியவரே தாங்கள் சொன்னது சரியே இவ்வொருகருமமான சகிக்கலாம் இன்னும் இத்திர பெரியவரோகமென்றும்பே, அதுக்கேன்செய்யச் சொல்லுதாக்கும்.

ய. பெரி. அப்படிப் பெரியவரோகமென்றும், என்னோபின்னா பூனமலம்மற்றப்பதுபோலமற்றையால் வெளியாகச் சொல்லேததும்பி

வாலி. சம்பாஷி உத்தரவுகண்ணிசிறுந்த போட்டுக்கேடெல்லாம் விட்டுத்தருக்கிறேன் கேட்க. இச்சம்பாஷி சிலர் பெருமப்பன்மையும் கத்தடிகளுக்குத் சிறுப்பன்மையும் கத்தாக்குத் உதவித்தருமாயிருக்கிறார்கள். அதுவர்க் தேவனுடைய பகத்த பொய்காரர்களிலுஞ் சகோதரகூட்டத்திற்குத் பொய்யுடனும் இம்முயற்சியிலே தலையிடக்கிறதல்லவல்லாம் இன்னும் பலர் கற்றிறமோககரும என்னவாழ்க்கையாயிருக்கின்றும். இப்படிப்பட்டவர்களைச் சகோதரரென்று அமைக்குத்தாம இவர்கள் சம்பாஷிசேருதல் நல்லா, சம்பாஷி தாங்களே இதைத் தியானித்துச் சொல்லிப் பிராந்திக்கிறேன்.

ய. பெரி. தம்பி மேற்குறித்த நடையுள்ளோர் கிட்ட அனுதலுக்குத் தரோகந்தான், ஆகிலும் அவர்களை முற்றிலும் வேறுத்தல் அன்றி அநேகமென்றியாயா. துணர்ச்சிக்கைத் சகோதரகாரர்களுக்கு எந்தத்தல் தரும நூலின் தனிலில்லவா? விழுந்துபோதல் உன் சகோதரனைத் தாக்கிலவேனுமென்றது வேதமோதனைபல்லவா? கதலையாபுச்சுந் திருத்தப்படி முயற்சிப்பதல் எங்கள் கடனல்லவா? அப்படிச்செய்தல் உனக்கு குறையல்லவா? ஆகையால் அப்படிச் செய்யத்தனிலாவாக.

வாலி. சம்பாஷி தாங்கள்பேசுவதை மறுக்கிறேனென்று குறைநியாயம் போடுகிறேன்.

ய. பெரி. தம்பி எதப்பின்னா, ஆணப்ப உன்னொருபொதுமல் குறைநியையேன். நீ பேசுவதையெல்லாம் பேச ஆவையென நான் அகமகிழ்ச்சியுட்கேட்டு அத்தேமாயுத்தததோதேதுத்தருகிறேன்.

வாலி. ஐயா. வேத களிப்பானேன் கேட்க, மேற்குறித்தோருக்குப் பெய்யப் புத்திசொன்னாலும் கௌகர்கள் சொல்லுத்தனினின்றுப் பயித்திப்பகாரென்று இதுவாக்கள். பதியவர்கவுள் தனியவர்கள். துணர்ச்சிக்கரும எதிர்ப்பதியில் துாரித்தபுறமென்றென்னுகிறேன். இது தங்களுக்குப் பெய்யுத்தென்றுதே தெரியாது.

ய. பெரி. தம்பி பெரியவரே சினங்கொள்ளாதே குட்டியாகக்கொழுத்ததால் வடிவழிப்புப் போகாததென்றபோலக் கதைக்கிறேன்.

வாலி. அப்பப்பா, சம்பாஷி ஏன் அப்படிச் சொல்லுதாக்கும். இக் குறைக்கேட்டோப்போலக், குடல் கலங்கிப் போச்சது சம்பாஷி நம்மாரண நம்பிக்கை.

ய. பெரி. பின்னென்னென்பதப்பின்ன வேதத்தையுறையுறையால் கதைக்கிறும் கைகருமை மீட்டர் எவ்வளவுமிகப்பட்டாலும்இருக்கிறீர்களா? தனது தசெய்த துட்டர்களுக்காக மனு

மாணா? இதில்லாமல் அவர்கள் தங்களை இழக்கிவிட்டு தங்களை வதைச்செய்யாமல் மெல்லவெண்ணற்றி படிச்செய்தால் நாங்கள் உண்ணும், எப்படி அவர்கள் வந்த துணிந்தாலும் அவர்களுக்கு புத்திசெல்லுதலும் அவர்கள் உணவெண்ணெயும் உணவுகளை அறிந்தோர்கள் கடவாய். பரே, தங்கள் வாக்கை என்னாண்டேன், ஆகிலும் தேவரீர் கிறிஸ்துவை அறியாத அந்நியப் படிச்செய்தார்கள். நான் கோ கிறிஸ்துவையறிந்தவர் நான் சபையின் முகாபிசுமாநகர்களை புத்திசெல்ல விய அடிபடுத்தி கடல்செல்ல வண்ணம் செய்தாண்டோ தம்மாலும் பெலவெண்ணெய் சிலவேளை விடவும் கூடும் சிறுவர் இருந்தாலும் அவர்களுக்குக் காட்டுவது ஒவ்வொரு கிறிஸ்துவனாகும் செய்வவையென்றதைப் பூரணமாக அறிந்தார்கள் குருவுக்குச் செல்லும் விழா ஆரம்பிட்டு ஐயாசொன்னபடிச்சொன்னதொடரின்னா. பரே, இங்கிலாந்து அமெரிக்கா இருந்து வந்த தருமக்குகை அடியேன் கனலிலும் நினைத்து வினாசொன்ன நினைத்தார்களும். அத்தருமசாலிகுருகுமரின்னதையும் நடாக்கிவிட்டது. மாயாமைபொடின்ன குறித்திரியாதவர்போல விடுத்துக்கே இருக்கும் உதவிக்காரருக்கு சம்பந்தி தேவதருமத்தென்று யாராதவையின் பின் தேருவன அல்லது சகோதரியைக் கத்து போகிறார்கள். மறுத்தால், அப்பா, அப்பா, சோதன்று வெள்கிறீர் கை வைத்தாருக்கிறார்கள். பிறர்னைத்தாமக்கினை தன்னகோடென்றாகளுடைய திருவிளையாட்டு வற்புக்குப் பவுக்சவந்தால் உண்பிப்பிக்கொடுப்போல வெள்கிறீர்.

பிவரே இவைகளைத் தாரியை தருமா தரைகளுக்கு அறிவாக்கும். தம்பி, நல்லபடி நினைப்பவராய் மருந்து போதென்ன படியும் உதயதாரைக்கு துக்கட்டு ஒதைத் தரையுள்ளோருக்கு புத்தியை விடுக்கும் கேட்கும் அந்தளவும் திருச்சபையால் இருக்க உண்ணாத தய

பெரியவரே, முத்தோர் சோதமென்றதை மருந்துபோதென்னதும். கூவாய் நினைப்பவரின் பொறுமையாயிருந்தேனான் யென்னெனா பின்வர செய்வால் வயிறு தாக்கியேனும்.

என்னவாண்டு சுயிக்க வேணும். மனமடிவுகொள்ளாதபடியும், நான் வசதியாக வழியிலேன். நீ சிலசெய்யாமல் விட்டுக்குப் போ.

வாலி, சவாய், நடக்கடக்க, நான் நிற்கிறேன். உள, பேரி, பின்னா நிலலொடா தம்பி, ஆண்டவனிடம் இவர்களுக்காக எப்போது முன்விண்ணப்பத்தில் வேண்டுகோள். உன்பொருக்களுக்கும் என் வந்தனது சொல்லிப்போ.

வாலி, நல்லதும் சவாய், தேவரீர் இவ்வளவும் வேகு பொறுமை உன் நின்றென்னுடன் பேசினதை நகாக்கத் தென்னாடுகிறேன்.

உச, பேரி, நல்லது தம்பி, சுகமே போய்வா. நானும் போய் வருகிறேன்.

இப்படிக்குச்சம்பாஷணப் பிரியகுதிய சத்தியவாசகன்.

தரைகளை, துபாநனிக்கண்டு, யெவது. தம்பி, ஆசிரியரவார். நாயக, இந்த நல்லிக்கணத்தினின்றி துறையும் வல்லோ னந்தமுத்தயிடுகொண்டு கவியியலால் வேளின் வந்துநடுவத்தித்தோனுவடிவமோடோ முகமுள்ளோ னந்தவாணையையோடு யான்கேடழப்பிக்கொளேன். நவன்தப்பாட்டியால், நவது. நூல்செய்யும் முறை, சய, முன்றுதமிழ்முன்றுயுன்னபாவநாநடுவத்திச் சான்றவரல்லவாதும்வந்து பின்னா தம்பி பணிபுரி நென்றுநதயாதார்த்தமாததுவது நந்தவநூய்மையிலலா வான்றவர்ப்பாடியந்தர மாமென்றறைவர்களை. நன்னூல் போதப்பரியரம், உரும். குத்திரம். குணருடெய்வங்கொள்கை மேன்மை கவையிறோகிவகட்டுணைவெண் நிலவலநிறைகோள் மலர்நிகர்மட்சியு முகசியலறிவோடியுருணயின்னவயுமமைபவனாறுவனாறுசுரியிய வேளே. நக, உவாபுதிருணயின்மையுமிருணையால் புமடிக்காரவாவுக்குச்சுமட்டலும் கமர்த்துமட்டப் பண்படுத்திக்கொள்கை முடத்தெற்கொப்பணமுன்னகொள்சின்தையுமுடையோர்வராசிரியாததுவே.

குறித்த வசனங்களினால் வன்றவருள்ள முதலிய நூல்களை எடுத்து வாசிப்பது கேட்பது குற்றமும் யோக்கியனைமுமென்று கமதறிவுக்குத் தோற்றுகிற தினும் இவர்கள் நூலை எடுத்து வாசிப்பவர்கள் இவ்விவகாரங்களினாலே அத்தாட்சி காண்பிக்கவும் சந்தேக நிலத்திப்பண்ணவும் கேட்பது யாதொரு குற்றக்கமல்ல. உதயதாரைகையிற் பத்தித் தவ்விடைமையும்துறவிப்பது முகமைத்த தரைபுடைய தயவு, காணமயிலாடக்கண்டிருந்த வாங்கோழி தனமதவாப்பாவத்துத்தானுந்தன் போலவாசிக்கிற விரிந்தாடலுற்றசே கல்லாதான் கற்றவல்.

உதாரணம், பாரதம், துதபொர்ச்சுக்குக்கும், வாசு குறித்தம். —யாதொருசுருமேனும் மென்னையி துணியவேன்றும் காதுலிமுறாநிந்தசெய்தோனென்னுதல்சுடனவையிட்டு மோதலுற்றபுலவரீசொன்னவாற்றன்றே போதவவர்த்துப் பகைசெய்தே.

மொறையு அனிரி. உய, தே. பெற்றார் நரகிக்கும்.

புத்தேசம்.

மருத்துவக்கிணக்காரனை உச்சியுணக்குந் தோழியும் முயற்சியினைப் பிரதானமாய் வக்காரனின் குறைவுள்ளவர்களென்றும், அவர்கள் பண்பாப்பிரமாற்றத்தினால் மற்றுப்படி அவர்கள் மேன்மையுள்ளவர்களாய் வந்ததற்கு எதுக்களில்லையென்று இவ்வூரவர்களுடைய கலையினன்றே பரப்பெயமாத்திரமறிந்தவர்கள் அப்படியே பலமுறையுக்கு சாதிக்கிறார்கள். அச்சாதிப்பு முற்றுத் தப்பென்று கனது செயலியை விருத்தாத்தத்திற் காட்டிய ஒருவருடைய தேக்கியோகவாசர ரூபாத்தத்தை இவ்விடத்தில் எடுத்துக் காட்டுகிறோம். அவர் கொல்லவெலகாரனுக்கு காலம்விட்டாலும் இங்கிலாந்திலுள்ளவர்களுக்கு தங்கன் சுயமுற்சியினால் மாதத்திற் சுயாந்தமுள்ளவர்களாய் வருகிறத வெவ்வுரு மெச்சிக்கொள்ளப்படத்தக்க செய்கையாயிருக்கிறதோ அப்படியே அதிக பாத்திரமாயிருந்தார். இவருடைய பிரதானம் பூர் மிசியோனாரிமாருடைய சேவகத்திலே ரூப தவருடத்திந்தக்கமக அச்சவேட்டுந் தோழியிலே நுட்பு கீழ்த்தெசையார் பிரயோகிக்கும் பதிகெந்து படைக்கு மேலே அச்சக் கருக்கவெனச் செய்தார். அவ்விதமாய் அவருடைய புத்திரன் கிறிஸ்தை சந்திரனென்பவரும் தமது பிதாவின் கீழ் விண்ணப்பி அனேகமுறையான அச்சக்கவன வெட்டினதும்வந்தி இங்கிலாந்திலுள்ளவர்களாலேதானும் சரிவரவேட்டிக்கொள்ளச் சற்றென்கிலும் துடியாடெடுத்திச் சனருடைய அச்சமுத்துக்கவன வெட்டினார். பிற்பாடு கிறிஸ்தை சந்திரனென்பவர்தம் செவ்வாய் எ

ர் அச்சக்கடத்தென்போடுவந்தி அற்றகுத்திரமே அச்சமுக்கும் முதலாளியாயிசி அவ்விடத்திலிருந்த மாக் குத்திரங்கள் காரியத்துக்குதவாதென்றிருந்தும் இருப்பிற் குத்திரம் விவாக்குவாமிக்க கொள்முதற்கு முதலில்லாதவராய்த் தாமே சிறப்புர் அச்சக்கடத்திலிருந்த மாரியையப் பார்த்துச் சகலரும் வியக்கப் பட்டதற்க்களையால் ஓர் இப்படிச் குத்திரத்தைப்பண்ணி அச்சுக்கு முயற்சியும் கைநருக்கும் மலிவாக அச்சமுத்துக்கொடுத்ததனுமும், வேலவரும் அதிகக்கு சமாதபியுமன்னவாயிருந்ததனுமும் நன்றாக நான் அனேகமனேகம் வேலைகளை அவரிடத்திலுண்பியிருக்கேன். மேலும் அவர் வேறுமொரு அச்சுக்குத் திர்த்தை உண்ணப்பண்ணி அவ்வித விவாக்குவால் வக்காரன் பந்தசாங்கத்தை அதிலேடுத்துக் கொஞ்சக் காலத்திக்குள்ளே நாலாயிரம் ரூபாயின் பிரதானப் பிரகர்த்துச்செய்தார். இப்படியே அவருக்கதிகபணவரத்தென்புடையாலும், அவரின்னும் அச்சுவெட்டும் வேலவரிலே முயற்சியாயிருந்தார். அவருடைய பிரதானத்தையிட்டவருக்கு அதிகம் பாக்கியம்வரா திருந்தாலும், இத்தொழில்முயற்சியிலேநட்டபடிருக்கும் மற்றவர்களுடையவாட வரத்திலும் இவருக்கே அதிக வருமானமிருந்தது. ஆகையால் அவர் நனையாத பிரகாரம் தேக்கியோகமொன்று அவருடையசுமாரத்திக்கு நட்டமாயிருக்கவல்லால், அவருக்கு வைகாசி மாசம், யசு, தேதி காலமே பேதிலியாதி உண்டாகக் கொச்சு கோத்திக்குள்ளே இறந்தபொருள். இவருடைய மரணத்தைப் பற்றித் துக்கப்பாதுவர்கள் சிறப்புர் நகரியிலிருக்கமாட்டார்கள். அவருடைய சீவியுற்றதார்த்தங்களும் அவருக்குண்டான அநுபலச்சித்தியும் மற்றவர்களெல்லாரும் நன்றாய் சிறிற் சாக்சித்தையான தொழிலிலேநடுபடுகின்றதற்கு ஒரு தையிரமாயிருக்கும்பெய்துக்குச் சந்தேகமில்லை. அவருடைய சரிதையை எடுத்துப் பூரணமாய்ச் சொல்லச் சம்பலித்தால் வக்காரனின் வருத்தியுளக்குத் தொழில்முயற்சியில் குறைவுள்ளவர்களென்ற குற்றச்சாட்டுக்கு நன்றாயிருக்கமாட்டார்கள். கொள்கையி.

கொழும்புப்பகுதிக்குச்சென்ற வட்டகாரம் என்சிறுந் கீரமத்திற் செக்சிக்கிப்பெண்டா சங்கத்திற் கோத்த கனம்பொருத்திய சி. கிறீன்ஊட் என்னும் ஓர் பாத்திரம் கேட்டியும் இருக்கும் ஆற்றிலிருக்கி முழுகிவெனையால் திரைக்களையுண்டு கின்றபுடத்தை விட்டுப் பிரிந்துபோய்த் தந்தனரித்து அயிலிந்தி இறந்துபோனார்.

“கொழும்பு அப்சேவர்” என்னும் சமசாரபத்திரிகைக்கு முதற்பொயிருக்கின்ற டாக்டருக்கு எல்லயற்று என்னுக்குத் தரை ஒரு நாட் கண்டுவழியாய் வந்தபொழுது வாட்சன் என்னும் ஒரு தரை அவரைச் சந்தித்து இங்கிலாந்தில் இருக்கின்ற என்னு சகோதரனுக்கு வினோதமாக உயது பத்திரிகைகளிற் காணான கடிதங்களை எழுதினவனுடைய பெணர்த் தனக்கு வேளிலிடவேண்டிமென்று கேட்டபொழுது டாக்டர்தர் சொல்லமாட்டேனென்றுவிட்டார். அப்பொழுது அவரை மேற்சொல்லப்பட்டுவாட்சனென்பவர் சவுக்கிலாடித்தார். டாக்டர்தர்தர் அவ்வேளையிலே சற்றே வரத்தக்காரனாயிருந்தாலும் வதிலுக்கு வதில் சரிக்கட்கிற குணம் அவரின் சற்றேனும் காணக்கூடாதென்பதைச் சகலரும்றிவார்கள். டாக்டர்தர்தர் கோட்டிண்டிமாக வாட்சனத்தாந்து அவர் செய்த டாக்டர்தை எடுத்துக் காட்டிச் சத்தியமுலமாய் முறைப்பாடுபண்ணினதினதில், அவர் பன்னிரண்டு மாதத்திற்கு உருபுப் பவுணுக்குப் பிணைகொடுக்கும்படி தீர்மானமாயிருந்தது. இங்கிலாந்து.

சீமையிலிச்செவ்வ ஓர் குறைச்சான் விருத்தாப்பியமான என்ஸ்கெனென்பக பராவத்தில் இறந்துபோனார். அவருக்குண்டான புத்திரரணயம் அவ்வித சந்தான வந்ததென வெவ்வேளென்கில் அவருடைய பின்வர்கள் எ. பேரி, போப்பின்வர்கள், ரூசு. பேர். பீட்டப்பின்வர்கள், எ. கோப்பாட்டப்பின்வன், க. ஆகத்தொகை நான்கு.

பிரதேச சமசாரம்.

அமெரிக்கா, இவ்விடத்திலுள்ள சில பல ஆறுகள் போங்க் வழிந்ததினால் சகலகாசக பவுண் அளவுக்கு ஒரு நாட்டமாகிறது. மேலும் ஹைகோரென்னும் பட்டினத்துப் புகைக்கப்பலில் அக்கிப்பி பற்றினதிலும் நுறுபெருக்கு மேலே கொல்லப்பட்டார்கள். இன்னும் மெச்சிக்கோ என்னும் நகரியிலும் நெருப்புப்பற்றினதிலும் ஊர்விலட்சியிறைகாலுக்கு மேலே சேதமாயிருந்தது.

இத்தா-9

பப்பின் சீவனை எடுக்கும்படி அனேசர் தூரலோசனை பண்ணினதை அசாட்சியார் அறிந்து அவர்களெல்லாரையும் மறியலாகப் பிடித்துக்கொண்டார்கள்.

who were there by invitation. The subject of Point and then Mr. White read in Tamil. The order of the Rev. just closed the Examination subjects were distributed in the Tamil reading, are as follows, viz:

- THE**
 1. 1st chap.—2. Evidence—3. Watson's
 4. 1st page.—3. Watson's
 5. 1st page.—3. Watson's
 6. 1st page.—3. Watson's
 7. 1st page.—3. Watson's
 8. 1st page.—3. Watson's
 9. 1st page.—3. Watson's
 10. 1st page.—3. Watson's
 11. 1st page.—3. Watson's
 12. 1st page.—3. Watson's
 13. 1st page.—3. Watson's
 14. 1st page.—3. Watson's
 15. 1st page.—3. Watson's
 16. 1st page.—3. Watson's
 17. 1st page.—3. Watson's
 18. 1st page.—3. Watson's
 19. 1st page.—3. Watson's
 20. 1st page.—3. Watson's
 21. 1st page.—3. Watson's
 22. 1st page.—3. Watson's
 23. 1st page.—3. Watson's
 24. 1st page.—3. Watson's
 25. 1st page.—3. Watson's
 26. 1st page.—3. Watson's
 27. 1st page.—3. Watson's
 28. 1st page.—3. Watson's
 29. 1st page.—3. Watson's
 30. 1st page.—3. Watson's
 31. 1st page.—3. Watson's
 32. 1st page.—3. Watson's
 33. 1st page.—3. Watson's
 34. 1st page.—3. Watson's
 35. 1st page.—3. Watson's
 36. 1st page.—3. Watson's
 37. 1st page.—3. Watson's
 38. 1st page.—3. Watson's
 39. 1st page.—3. Watson's
 40. 1st page.—3. Watson's
 41. 1st page.—3. Watson's
 42. 1st page.—3. Watson's
 43. 1st page.—3. Watson's
 44. 1st page.—3. Watson's
 45. 1st page.—3. Watson's
 46. 1st page.—3. Watson's
 47. 1st page.—3. Watson's
 48. 1st page.—3. Watson's
 49. 1st page.—3. Watson's
 50. 1st page.—3. Watson's
 51. 1st page.—3. Watson's
 52. 1st page.—3. Watson's
 53. 1st page.—3. Watson's
 54. 1st page.—3. Watson's
 55. 1st page.—3. Watson's
 56. 1st page.—3. Watson's
 57. 1st page.—3. Watson's
 58. 1st page.—3. Watson's
 59. 1st page.—3. Watson's
 60. 1st page.—3. Watson's
 61. 1st page.—3. Watson's
 62. 1st page.—3. Watson's
 63. 1st page.—3. Watson's
 64. 1st page.—3. Watson's
 65. 1st page.—3. Watson's
 66. 1st page.—3. Watson's
 67. 1st page.—3. Watson's
 68. 1st page.—3. Watson's
 69. 1st page.—3. Watson's
 70. 1st page.—3. Watson's
 71. 1st page.—3. Watson's
 72. 1st page.—3. Watson's
 73. 1st page.—3. Watson's
 74. 1st page.—3. Watson's
 75. 1st page.—3. Watson's
 76. 1st page.—3. Watson's
 77. 1st page.—3. Watson's
 78. 1st page.—3. Watson's
 79. 1st page.—3. Watson's
 80. 1st page.—3. Watson's
 81. 1st page.—3. Watson's
 82. 1st page.—3. Watson's
 83. 1st page.—3. Watson's
 84. 1st page.—3. Watson's
 85. 1st page.—3. Watson's
 86. 1st page.—3. Watson's
 87. 1st page.—3. Watson's
 88. 1st page.—3. Watson's
 89. 1st page.—3. Watson's
 90. 1st page.—3. Watson's
 91. 1st page.—3. Watson's
 92. 1st page.—3. Watson's
 93. 1st page.—3. Watson's
 94. 1st page.—3. Watson's
 95. 1st page.—3. Watson's
 96. 1st page.—3. Watson's
 97. 1st page.—3. Watson's
 98. 1st page.—3. Watson's
 99. 1st page.—3. Watson's
 100. 1st page.—3. Watson's

OF ARTICLES

on Ceylon to the "Exhibition
 of the Arts of all Nations."

ION A.

S AND PRODUCE.

roductions.

hou; Cotton; Sea Island; Coir
 Arekinuts; Cocoanuts; Cop-
 Aloe fibre; Cardamom fibre;
 Rice; Arrow-root; Manilla;
 Gillyflower; Trade; Coffee; Card-
 Ginger; Nutmegs; Yams;

stances.

horus; Bird-nests; Honey

aterials.

ack wood; Millile wood;
 colubus.

roducts.

Sponges; Cowries; Salt;

als.

Common quartz; Amethyst;
 topaz; Hornblende; Hy-
 Ruby; Chrysoberyl; Zircon;
 Feldspar; Green feldspar;
 malachite; Calc spar; Bi-
 crastolite; Iron pyrite;
 Sphal iron ore;
 Iron; Mangalene; Man-
 arsenic; Arsenic of nickel;
 Volcanic; Chinchonite;
 Polytonite; Cabook; Xanth.

B.

ing and bagging; Aloe be-
 ricus cordage; Mottelver
 lace; Quill baskets and
 horn boxes; Straw boxes;
 abell; Fanlike; Cutlery;
 rickety tin-tinners; Ornate
 Chunks shell orna-
 ments; Kandian orna-
 ment; Cocoonant sugar;
 Rum; Vinegar; Co-
 mon oil; Clove oil;
 pu oil; Margosa oil;
 Gingly oil; Citronel-
 Mee oil; Manilla flour

D.

ork, &c.
 Carved in woods;
 Carved egg shells;
 Models of Temples;

LEMENT OF CAL-
 A AND INDIA.

on in California, and
 of the Pacific, in close
 China and Japan, of an
 interpreting Anglo-Sax-
 , sooner or later, to a
 ess of the "Celestial"
 ill more exclusive and
 sharp sighted men of
 700000, 8000000
 படுபாதிப்பு, அட்சர

that direction, and of opening up those long hidden re-
 gions. By fair means or by foul, they will succeed.
 Brother Jonathan, who is always pushing on to the
 westward, cannot fail to push westward from Califor-
 nia. He will then find himself in the East, in face of
 an empire that has no more right, in the eyes of such
 enterprising and go-ahead folks as he, to shut itself up
 within itself like a tortoise in its shell, than, in the eyes of
 the same kind of people, a man has to shut himself up
 in his own house in a village, and refuse all intercourse
 with his neighbors. His neighbors will look in upon
 him, whether he likes the intrusion or not; and if he
 refuse to receive them graciously, will pick a quarrel
 with him. Hitherto, these great and jealous Oriental
 states have been without neighbors who could do them
 any violence in this respect. Great Britain has had a
 longing, and has made an attempt, to look in upon
 them; but she has labored under the disadvantage of
 extreme distance. But the Californians are settled in
 the most convenient spot for this purpose, and will
 some fine day make an exploration of the flowery land
 and the adjacent islands, or belie their instincts and
 their origin. The great Eastern empires will not be
 forever able to withstand either the curiosity or cupidity
 of the men of the "diggins," especially when the
 new state shall have become more fully organized and
 peopled. The settlers of California will not be slow
 in acquiring the knowledge that trade with such em-
 pires may be made more profitable than the washings
 of the "placers." The discussions in the American
 press show that Brother Jonathan, in his youthful au-
 dacity and vigor, has already turned his serious at-
 tention to the subject. He calculates that, in his own
 interest first of all, and in the interest of civilization af-
 terwards, it will soon become his duty to let the day-
 light into these benighted regions. It will be strange
 if such be the result of the discovery of the gold of
 California; but the result is highly probable, neverthe-
 less. Should it occur, there can be no doubt that it
 will be highly profitable to the Chinese and the Japanese
 and to all the people who have hitherto entrenched
 themselves in their own self-sufficiency, and shut their
 eyes and their ears to the civilization around them.

II. London News.

ASSAULT ON AN EDITOR.—Dr. Elliot, Proprietor of
 the Colombo Observer, was lately assaulted by Mr. H.
 G. Watson in the streets of Kandy, with a horsewhip,
 for an alleged refusal to communicate the name of the
 writer of certain letters, published in the Observer, re-
 flecting on the character of his brother now in England.
 Dr. Elliot was suffering at the time from illness, and
 is well known to be a non-resistant in his principles.
 Mr. Watson has since been bound over to keep the
 peace for 12 months by securities of £250 on the de-
 position of Mr. Elliot that further violence was intend-
 ed towards him by Mr. W. The other two Colonial
 papers earnestly applaud the assault on the alleged
 ground of its justice and the inefficiency of the law to
 redress injuries of this nature. It will be a matter of
 astonishment, we imagine to the less civilized natives, to
 see the avowed conservators of Public Order advocat-
 ing this style of redress, especially under circumstances,
 where so little heroism could be displayed.

A MISSIONARY DROWNED.—The Rev. C. Green-
 wood, Missionary of the Church Missionary Society at
 Baddgamme, while bathing in the Gurdurah river,
 was carried off by the current and drowned.—He has

AGENCE.

last Overland Mail, France and Eng-
 land, in this settlement
 of the difficulties of England with Greece. The French Gov-
 ernment took offence, or pretended to take offence, at some
 alleged slight shown to the French ambassador in Greece and
 without waiting for full explanations, recalled their Minister
 from London, and took the position of an aggrieved party to
 whom reparation was due.—English Papers were at first ready
 to blame Lord Palmerston, the foreign Minister, as if through
 his obstinacy he had plunged the country into this new difficul-
 ty. His explanations of the affair, however, set it in a different
 light, and showed that the British government had acted in
 good faith throughout, and that the French ambassador in
 Greece by too hastily withdrawing his mediation had
 given rise to the present misunderstanding. It is further al-
 leged, that the whole affair on the part of the French Govern-
 ment, has been a device to divert the attention of the country
 from the Electoral Bill the Ministers are trying to pass in the
 Assembly, by which some 4,000,000 of Frenchmen, will be
 deprived of the right of suffrage. Such tricks, and degrade
 the government in the eyes of the nation, and withdraw all
 confidence from the people in the honesty of their rulers.

ITALY.—Letters from Rome of the 3d inst. state that a
 great number of persons had been arrested in that capital on
 the 30th ult., and that the report was that a plot against the
 life of the Pope had been discovered.

In the previous week, the Rev. Dr. Townsend, canon of
 Durham, had an interview with the Pope. His object was
 to endeavor to induce his Holiness to do away with the big-
 gerings, animosities and polemical discords which keep the va-
 rious denominations of Christians separate and at enmity, and
 by calling a general council, to establish the basis of a univer-
 sal creed. After having kissed the Pope's hand, Dr.
 Townsend was invited by his holiness to take a chair, and an
 animated conversation commenced in Latin. The Pope was
 upon the whole, very tolerant, as may be imagined from his
 having not only listened with eagerness to Dr. Townsend's ex-

traneous ideas of adopting such a plan in the early part of his
 reign, especially after having received pressing letters upon
 the subject from Germany, but that, in the present state of
 Italy, and indeed of the whole continent, any innovation on
 his part would be dangerous, even if he had the power to do it
 freely, which he had not, being *divino* means the free agent
 that he was on his first accession to the throne. The same ob-
 jection would prevent him from calling a general council, or
 attempting to unite the great and divided family of Christians,
 although he fully admitted the grandeur of the scheme, pro-
 vided his own desire for peace and harmony, and wept at
 Dr. Townsend's enthusiastic picture of England recognising
 in Pio Nono the head of a universal Church. After three quar-
 ters of an hour's discussion, the Rev. canon took his leave,
 placing in the hands of his holiness a document containing the
 principal heads of his argument which appears to have made
 some impression on the Pontiff's mind, judging from the fact
 of his having sent to the Doctor's residence two days after the
 interview, requesting to be made acquainted with the period of
 Dr. Townsend's return from Naples, as he should then like
 to have some more conversation with him.

UNITED STATES.—We have accounts from New York, to
 the 10th of May. In the Senate, Mr. Clay, the chairman of
 the Committee of 13, on the slavery question, has submitted
 to his colleagues the following propositions as the basis of
 their report:

1st. California is to be admitted as a state with her present
 boundaries. 2d. New Mexico and Utah are to have territorial
 government, without any reference to slavery whatever. 3d.
 The right of Texas to be divided into four additional states,
 with or without slavery, as the people within them may desire,
 whenever there is a sufficient population, is to be fully recog-
 nised. 4th. The boundary between Texas and New Mexico
 is to be adjusted agreeably to the line and plan laid down in
 Mr. Clay's resolutions. 5th. The right of the South to have
 their fugitive slaves delivered up is to be strongly and em-
 phatically declared. 6th. The slave trade in the District of
 Columbia is to be abolished.

Neither party is satisfied, each thinking that it has been but a
 reasonable and just deference to truth and justice.

Mr. Clay has undertaken to defend the report against the
 ultras on both sides, whether abolitionists or advocates of sla-
 very, and a fierce contest in Congress is looked forward to
 immediately on the subject.

Another crevasse has occurred on the Mississippi, in the
 Parish of St. James, which, at the last accounts, was 200 feet
 wide and six deep. Several plantations had been covered
 with water, and it was feared that immense damage must be
 occasioned before the crevasse was closed.

Great destruction of property has been occasioned by the
 sudden rise of the Hudson, Merrimack, and Connecticut riv-
 ers, and the smaller streams in New York, Northern New
 Hampshire, and Vermont. On the line of the Vermont Central
 Railroad the damage is supposed to be not less than
 200,000 dollars.

The affair between Mr. Benton and Foote has ended in
 smoke. Both persons have lost character by their conduct
 and for this reason, for the general public opinion on both
 these parties from the Senate. The national press has since the
 treaty arranged by Sir Henry Bulwer, respecting "Naragua,"
 have been published. They are as follows:

1. The U. States and Great Britain mutually and recipro-
 cally pledge their faith to either that they will not take, use,
 hold, occupy nor exercise dominion over any part of Central
 America hereafter and for ever. 2. They further agree not
 to establish nor maintain any fortifications nor military posts
 upon the territory of said republics. 3. Each Government pledges
 itself to respect and to use its influence to cause to be re-
 spected by other nations, the complete and perpetual neutral-
 ity of the ports on the Atlantic and Pacific Oceans which
 shall be the termini respectively of the proposed ship canal
 through Central America. 4. They will also respect, and
 use their best offices to cause to be respected by others, the
 perpetual neutrality of said ship canal, the vessels navigating it,
 and every thing pertaining thereto. 5. They further agree
 to respect and to use their influence to cause to be respected
 by other nations, the complete and perpetual neutrality of the
 ports on the Atlantic and Pacific Oceans which shall be the
 termini respectively of the proposed ship canal through Central
 America. 6. They mutually agree to protect and secure
 the operations of such company as under the authority of the
 State of Nicaragua, shall construct and maintain the proposed
 ship canal. 7. If the company now holding a contract
 with the State of Nicaragua, for the construction of the ship
 canal, shall not be able to recon-struct within 12 months, demon-
 strate to the satisfaction of the two Governments its ability to
 construct said canal, the foregoing stipulations shall cease to
 its benefit; but if not, then any other company, duly author-
 ized by Nicaragua, and which can satisfy the two Government
 of its ability to make the canal, shall enjoy all the benefit
 which this treaty is intended to guarantee to the constructo-
 of the canal. 8. The contracting parties reciprocally pledge
 themselves to use their good offices respectively with the se-
 veral Governments of Central America, to induce them to en-
 ter into stipulations based upon and according with the
 above. 9. Each party pledges to the other that it will im-
 pose its good offices for the amicable settlement of any im-
 putes which may arise respecting the construction of the
 canal, or its management hereafter. 10. The two Govern-
 ments are not to interfere with the construction
 of the canal, except that either Government
 may level any road, or erect any building, or
 do any thing which it may deem necessary,
 for the purpose of facilitating the construction
 of the canal, or its management hereafter.
 11. By a protocol to be signed by the
 plenipotentiaries of the two Governments,
 the two nations covenant with each other not to
 enter into a treaty of alliance, or of protection,
 or of any kind, with any Central American state
 or tribe, any power, or any person, who
 is not in amicable relations with the United
 States, and who is not in amicable relations
 with the Government of Great Britain.

சீதேவி இராமன்.

MORNING STAR.

Jaffna, July 11th, 1850.

DR. HUNTER ON THE FIBROUS SUBSTANCES OF INDIA.

An extensive series of experiments has been carried on, in some of the jails and public institutions in Madras, with the view of testing the qualities of the fibres of some of the common plants of India. As I found a number of papers, and prisoners in the establishments to which I have to afford medical aid, who seemed willing to turn their hand to any thing, in preference to being idle all day long, I procured large quantities of plantain trees, aloe leaves, and parts of other plants. After trying some simple methods of separating the pulp from the fibres of the aloe and plantain, I soon discovered that the European modes of dressing flax which I had seen a little of, were not at all suited to the plants I had to deal with in India. I was next struck with the superior strength, silkiness and whiteness of the fibres of all plants when separated from the pulp, chaff, or sap, soon after being cut, compared with the same fibres when left to stand for a few days or to rot under water. An accident led me to this discovery which I think it advisable to record. I had pulled off the leaf of a yucca, which is a tough firm stiff leaf, that I thought might yield good fibres, but I was at a loss how to separate the green parts which formed the greater proportion. In walking carelessly along the road striking the leaf against my leg at each step, I was about to throw it away, before entering a friend's house where I was going to call, but I was surprised to find that I had accidentally fallen upon the best means of getting rid of the green extraneous substance and that the end of the leaf was a clean bundle of strong white fibres of a much better color than any in the shape of flax or jute that are prepared by steeping. As I thought this process of beating the plant against any thing would be dirty, clumsy, and tedious, I tried beating the fresh leaves on a board with a mallet and found it to be more expeditious. The plantain I found to be easily cleaned by mere scraping without beating. I next procured several bundy loads of plantain trees and of aloe fibres and offered some prizes for the best bundles of them prepared as I directed.

A great many persons have forwarded bundles which will be submitted to the Military Board to be tested, and a Report will be published hereafter of the results of these experiments. Both the rope and string are certainly superior in appearance to any that comes to this country, or that is manufactured in it. The Manila rope is the nearest approach to this made from the plantain, and I believe it is the produce of a species of plantain, but its slightly darker color shows that it has been prepared by steeping. Now I found by experiments that the color of the fibres becomes darker in proportion to the length of time the plant is steeped, until it acquires nearly the depth of brown shade of English tow. The discoloration arises from putrefaction assisted by the alkali which is contained in the sap of nearly all plants and is liberated during decay, causing the fibres to lose a great deal of their strength and to become brittle. The aloe fibres I found to be less liable to discoloration by steeping but they rot as soon as any other vegetable fibre when long exposed to moisture. I have tried experiments with a great many plants and I find that there is very little difference in the color of their fibres when they are all subjected to the same treatment. The following are the conclusions I have come to which will be borne out by the specimens exhibited.

1st. All plants contain fibrous or woody parts of some kind which are necessary for their growth, support, and the protection of their form.

2dly. In addition to these, there are substances of different kinds usually contained in hollow tubes, which run parallel to the fibrous or woody parts; some of these are soluble in cold water, others only soluble in hot water, spirit or acid, while a few as the alkalies, acids, earths, or metals in solution, begin to act upon these as soon as the vitality of the plant is destroyed; hence the necessity of getting rid of them as soon as possible after the cutting down of the plant. In many instances the fibres bear so small a proportion to the other parts of the plant or are so delicate a nature that the trouble of separating them would not be repaid by the produce. In others the woody parts are so intimately blended with the fibrous as to be inseparable.

The centre leaf of the plantain stalk illustrates the banana or pine apple, and the yercum or aloe yield beautiful downy white silky fibres when treated by the process I have described, and which I will some day be thought worthy of general mention in preference to the dirty unscientific mode of cleaning fibres by rotting. I have dwelt longer on subject than I intended but I feel convinced that one of considerable importance for the value and utility of a manufacture depends upon the quality of the raw material from which it is made. I propose to forward some specimens forwarded to Prince Al-

யெண்டுனா பிளாஸா
நில வாயு, சூரிக் தேயிலை.
other.

MRS. MAGDALENE ELIZABETH SCHRADER.

This venerable and much respected lady died in the early part of June, at her residence in the Pettah of Jaffna, at a very advanced age, being, as far as it can be ascertained, about 90 years old. She was the widow of the late C. J. Schrader, Esq., superintendent of the Government buildings at Jaffna, &c., under the late Dutch Government, and grand daughter of that eminent divine, linguist and poet, the late Rev. Phileas Mearns, who labored as a minister of the Gospel in the North for nearly 40 years, and whom she survived the long period of 60 years.

Mrs. Schrader was well known for her piety and talents; and her knowledge of Divinity and of the Dutch, Portuguese and Tamil languages. She was employed by her grand-father as one of his amanuensis and assistants, when engaged by command of the Dutch Government, in the preparation of that excellent version of the Pentateuch from the Oriental Hebrew, which was published for the use of native Christians in the year 1790. Shortly after the surrender of the Island to the British, Mrs. Schrader applied herself to the study of the English language, of which she acquired a knowledge to some extent.

During the period that immediately succeeded the possession of the island by the English, the spiritual destitution of Jaffna was lamentably great; but Mrs. Schrader permitted herself not to be idle at a time of such destitution. Roused by an imperative sense of duty, she commenced celebrating Divine service regularly at her residence in the Pettah, on Sundays in Portuguese, and on Wednesdays and Fridays in Dutch and Tamil; and these services were well attended and duly appreciated by the inhabitants of the place, both Europeans and natives, and her discourses were generally admired for beauty of composition, soundness of doctrine, and for the practical instruction with which they were fraught. In addition to this she established a Charity School in the town, where both religious and secular education in the above mentioned languages was afforded to a large number of children.

As Churches and Schools in and around Jaffna multiplied by the exertions of the Missionaries, and as Mrs. Schrader herself advanced in years, she gradually discontinued her public services and school, and after she had been most exemplarily engaged in the work of instruction for a period of above 30 years.

In private life, Mrs. Schrader was distinguished for her amiableness, benevolence and charity, which had obtained for her universal regard and esteem. Her conversion was marked by energy, precision and seriousness, and her death will be long and deeply regretted by all who enjoyed the advantage of her pious instructions and the happiness of her acquaintance. Mrs. Schrader died without issue, but leaves behind her a maternal aunt, aged nearly 100 years.—Colombo Obs.

KRISHNA CHUNDRAM KAMAR.

It is frequently asserted by those who have observed only the surface of the native character, that the inhabitants of India, and particularly those of Bengal, are deficient in that hard-working, pushing energy, which distinguishes the Anglo Saxon, and that they never raise themselves to eminence except by money transactions. We have now, however, to record the death of one who exhibited in his own labors a complete refutation of all these assertions, and who, though dwelling in the humble sphere of a blacksmith, was as worthy of admiration as any of the men who have in England raised themselves to independence solely by their own exertions. The father of Krishna Chundra, Monohur Kamar, entered the service of the Serampore Missionaries shortly after their arrival in this country, as a manufacturer of the steel dies from which the matrix is formed for casting types, and in the parlance of the trade, as a punch cutter. In this capacity he worked at the Serampore establishment for more than thirty years, and cut the punches in more than fifteen Oriental languages. The son continued at his father's employment, and cut among other difficult type, the intricate Chinese characters required by Dr. Marshman for his Chinese works, and which have puzzled some of the best type foundry in England. Krishna Chundra subsequently determined to set up for himself as a printer, but he was aware of the inefficiency of the old wooden presses, and was without sufficient capital to purchase an iron one. With an energy and patience deserving of the highest commendation, he constructed with his own hands, an iron press, on the model of one then employed in the Serampore printing office. With this single press he commenced business, and his low rate of charges, and singular skill in his trade, speedily procured him as much business as he could conveniently manage. He gradually purchased, or constructed, another press or two, and commenced the publication of a "Punjika" or Bengalee Almanac, by far the most popular of the many editions current in Bengal, and the annual circulation of which rose shortly to four or five thousand. Although this gave him a great command of money, he still continued his trade of punch cutting, and the great improvements which have been made in the appearance of the Bengalee press, now used in twenty Presses in Calcutta, is almost entirely to be ascribed to his exertion. His labors have never attracted the notice of the public, and he has been entirely unknown to the world.

பாடு கிறிஸ்தவ சந்திரன்செய்வார் தமிழ் எழுத்துகள்
கட்டிவைக்கப்பட்டன.

equality of his station in his own rank, and we believe, his sudden elevation did not leave him unprovided for. An அடித்துக்குலை which seized him on the morning of the 26th of June, more regretted by the death of an individual, than that of a nation, by the native community of Serampore, and whom he was universally respected. His life was a life of active, patient exertion, and his last moments, as narrated, would go far to redeem them from the charge of being deficient either in energy, or perseverance.—Friend of India.

வெவ்வுத
We are glad to learn that the publication of the Miscellany entitled "The Ceylonese" has become of the people, the content to remain stationary in the social and moral scale, or will they advance themselves as British born friends have done before them in our country? This can be best answered by their own efforts.

"God helps them who help themselves." Says the proverb, which has been illustrated by the beautiful line of Byron.

"Who would be free, themselves must strike the blow."

But how are they to do this, how advance, how raise themselves? One party advocates political agitation, by railing at every thing as at present constituted, and sighing for political privileges they do not understand, by possession of elective franchise. When the French revolution broke out, it was pointed at with exultation as a noble example, and universal suffrage was represented as conferring universal happiness; but has it been so? Let those who believe in these dogmas look at the news by the last mail. The legislative assembly of France has decreed the abolition of universal suffrage, and death is again to be the punishment for political offences; these are signs not to be mistaken. Have the French raised themselves by the last two years of political agitation; have they gained in their prosperity or individual well being? The same argument is applicable to Ceylon.

It is to other means that political agitation they must look for their advancement. Let them see what their Kandy friends are doing in making knowledge accessible to all without class distinctions, let them mark the earnest and faithful language of the writers in "Young Ceylon." They have been taught to consider themselves a race crushed and trampled upon by the European! But has it ever been the policy of the English to trample on those who are dependent on them for protection? Is there any exclusive amongst Englishmen? If the admission of three Ceylonese as members at the meeting of the Society disposes of the idea, can the Barchers say much for themselves at the Pettah Library? What it, in the power of Europe to give them which withheld. The profits of the law, of the Church and of medicine, which those who will fit themselves for the most important duties of life may do to advance. The Civil Service also numbers within it, Ceylonese of character and respectability; but these do not owe their position to political agitation, but to their praiseworthy efforts in cultivating their minds, to their moral character, their industry, in a word to their individual worth and merit.

Let the Ceylonese then, therefore lose no time but set to dignity to work, to learn, to read, and they will be cordially assisted and befriended by their English friends, and no one more than ourselves will be rejoiced to see the movement made in the right direction.

We said "God helps them who help themselves." We would have the Ceylonese work this out. We would have them value their own exertions, value their own characters, and above all, enlarge their self-respect. It is in the power of the Government to make its subjects rich or poor, to make the individual industry, enterprise, conduct, and intelligence make the riches of a community. It is only in the power of the Government to allow these characteristics to their exercise. The English do not owe their individual wealth to their rulers, but rather have they seen the people driven hard and attained these, under such a pressure of taxation imposed, to meet the consequences of the acts of their rulers, as the Ceylonese, contributing so lightly to the exigencies of the state, cannot understand. The national faith of the British name takes it as a rise in individual trustworthiness, which has its beginnings in the example of parents. The national intelligence springs from the parental desire and adoption of means, that his offspring shall receive the education fitted to his station in life. Enterprise and industry are called forth by the desire to accomplish these ends, not by being dependant on others for these advantages. We say to the Ceylonese, then, and do likewise, and your reward will be the same.

[For the Morning Star.]
AT CATTAVALLU.

ENGLISH SCHOOLS.
The semi-annual examination of the school at Cattavallu was conducted on Tuesday the 25th of this month; and the friends and parents